

هستي معتماي

ناصر مکارم شیرازی

جادواني چه خدمتی بعما میکند پيش یعنی وضع آن چندان مشکل
کافی است بلکه دست به اعتساب نیست .
برند وار باه آوردی هر گونه خاطره بلک حالت کجی عجب، درهمه
خود را نگذارد. چیز و همه کار - درست مانند حال
رامنی زندگی ما آزاد جه کوکان نوزاد به ما دست م بددهد.
و زنگ حواهداشت؟ همه چیز برای مانا آشناست و گویا
نهشتنین بار است که آهارا می -

پيشين

آخر صدها نظر را
امور
حفظ باياناني معلومات
و خاطرهای خود کنید
هر گز
باداذه اين پرده
فازکي که روی مغز
کشیده شده
نمی توانند بشما
کنم کنند .

عجبترین باياناني های دنيا

بلک کله نسبت این سخن بکوئيم .
بلک گام بچوایيم ببرداريم تعامل
خود را از دستداده زمين میخوردیم
زيرها رسه راه رفتن دا فراوش
گرداديم و تازه گر بتوانيم راه برويم
ندرانه خانه خودمان را بليديم و نهر کر
کارمان، راس کردن دی هدف باید
پرسه برييم تا بجهريم ! .

نه تهدادوستان خود را نهیشانیم ،
برادر و پدر و مادر و فرزندان ما هم
برای مانا آشنا هستند، و هر چگونه
مبان آنهاوسا برمد مفری نمیگذاريم
چه ايشکه حافظه ما از کار افتاده
است .

اگر گرسنه شویم معنی دانیم چه
چیز باید بخودیم زیرا همه غذاها
را فراوش گرداديم .

دا گر غذائی جلوها باشد نازه راه

دهن خود را به رحمت عی تو ایم

پیدا کنیم ! .

و با این حال تصدیق میکنید که

ردگی جه عذاب ایمن برای دعا

حواله بود .

آمیزی تمام معلومات و خاطرات و
مشاهدات پيشين، و داشتنهاي
العرقیم و مرگونه، روی این برند
ظرف لر بیمه شده اما چنگونه و به
چاشکلی؟ همچکن نمی داند
برای ايشکه بدانم این پرده
نهفته شده است . و بطری اعجازات
شهر غلیم یا کشوری است متشول
بردمی نظیمن باخانه، اطاق اسرار
آمیز مقزمان بودیم .

کی خم شده، و بایران شیارهای
نامنظم که نوده خاکستری رنگ منز
را دربر گرفته خیره می شویم .
اوها مثل اینکه این شکل در قل
ما آشناست، و مانند این شیارها را در
چای دیگر نیز دیده ایم .

بله، هنگامیکه اغازه او پیما به نقطه
ای که رودخانهها و شلوط عظیم
بدربا می زینند نکاه میکنیم نمونه
هانی از همین شیارها را که بن اشر
جردوم در بیان عقب تشیی و باز گشت
آب رودخانه ترسیم شده، مشاهده
میکنیم .

آیا شیارهای منز نیز اثراتی است
که جزر و مد او قیانوس فکرانهاها
در طی قرون و اعصار پرسصفحه آن
رسیم کرده اس ؟ و یا تقسیم بندی
ظرفی براي مراکز حساس مدد
تعمیم و ظافت آنها است ؟
و با خلط ادبیاتی مبنی از لالا -

بلای آنها میگذرد؟ ... بیداریم .

بینندگان بیداریم که پرده بسیار
ظرفی که این نوده خاکستری رنگ

ممکن است اینها را فرمایه دیگر نوع خیالیافی تلقی کنید.
ولی در بیماریهای حافظه که معمولاً گوششای آذآن از کاربرد افتاده، دیگر اخلاقی پیدا نمیکند، نهنه نزدیکی که از قدرمان حافظه به انسان دست میدهد کمال شنیده است.

«کوئی ذهنی» یا «الکتمی» یک نوع بیماری روحی است که در آن حالت، بیمار نمیتواند صورت «بصرات» را بشناسد و آنچه را باید مشاهده کند برای او مآثمه است.

«کری ذهنی» نوع دیگری از این بیماریهاست که بیمار در آن حالت، ادراکهای معنی خود را فراموش میکند و اسوات و کلامات آنها را با اصلاحی شناسد، علاوه بر این سدادی ریزش آبراه از صدای یوپ اتومبیل رشیخیس دهد و نوع دیگری از اختلالات حافظه بنام «فراموشی لمسی» است که بیمار شکل اشیاء را از طریق لمس نمیتواند بشناسد. هملاً اگر سکه‌ای دست او بدهند، احساس لام نمیتواند این اشناشد و تفاوت آنرا مثلاً با یک مداد تشخیص دهد.

این بیماریهای عجیب که تاکنون نمودهای از آن در بارهای از افراد شناخته شده وسع غماً نگیری را که

انسان با وضع ناراحت گشته و بت اینکه زوبور من شود.

گاهی «حال» را دارد و گفته است من بندارد و چنین خواه میکنم خواهی را که اکلون میبیند و گذشته دیده است اما من داند که

و درجه موقع ؟

و یا بگزیر «گذشته» را در «حال» توجه میکند و چنین فکر میکند که اکنون مثلاً این کسود کی اوست، افسوس چون کود کان ادا در من آورده باز محیکنده عیناً همان عکس اصلی ای حال کود کی را نشان می‌دهد.

این دونوع بیماری بخوبی شناخته شده که اگر تنالم (مانی شبکه‌های حافظه) هم پیشورد چه در درست میشود انسان پیدا می‌کند.

سرخت یادآوری

دانشمندان عن کویند بیر آی یا ای اوری یا خاطره‌پیش از نگیری از نهانیه وقت لازم نیست.

حال فکر کنید از میان میابویها خاطره و حادته و مطلب که در این میگذری عجیب گردد اوری نه بیرون کشیدن یک خاطره و قرارداد آن در بر این «ادله فکر» آمد که از نگیری نهانی، چه کارخانه‌ای را امانت داشت.

فرم کنید دوست عزیز ما دستال نهانیه در همه

انسان برای ازدست دادن قسمی از دستگاه حافظه به اعیانکند: «جسم می‌آزاد

و شمع و حشتا کی را که از اختلال تمام این دستگاه به انسان ممکن است دست دهد تا حدود خود را ممکن میکند.

اکنون که سخن از شگفتگیهای این

پرده اسرار آمیز به میان گشیده شد بد نیست بچند موضوع جالی توجه کنیم:

طبقه بندی زمانی حافظه

اگر خیال گذم خاطرات مادر روی این پرده باقی باشند و در کتابخانه‌ها در نقشه‌ها، بحیثیت و در

بندی شده، انتقامهای نهایتی ایستاده ایست. مسلطات و ملوكات و محفوظات اسماً کدام اسلام‌آواره‌اند.

و بر طبق تاریخ نوکران باشگاه

میگردند، یعنی شبکه‌های حافظه روی نظام ممیتنند یا نهانیه ای شوند.

و چه میمین دلیل انسان معمولاً اقسامه زمانی خاطره‌های گذشته را سه من اینچه به حافظه خود بخوبی می-

تواند تحسین بزند که مثلاً قلاب حادته به نهانیه کی روی داده با یک‌شال و ده سال و ۴۰ سال پیش.

کاغزی که بر اثر یادهای از بیماری های روحی این دو ایام بهم بخورد و با سطح سیمیتای از تناولی قصه های با ریگانی حافظه جا به جای میشود

چه نیامن ایجاد بیکته، اگر از دخالت شدید و مستقیم خودت و غرور در گفتگوهای بحثها، کاست شود سیاری از خبرهای خود را خلاصه کند و باشود کاهش خواهد یافت، چه کشکهای و تراعهای بیرون رود که بین افراد قدرهای مختلف بوقوع می پیوندد تهی خاطر آنکه پژوهان خود رفاقتار بیکنند و از این مودجوتی ظاهرآ بنفع خویش، دچار لغزشها ای بر زبان واقعی خود و دیگران میگردند، و در توجه نعمتوانند بالاتر و منتظر سالم و بدون غرمن بحال مشکلات را بدارد و سورزند.

امکان دارد چیزهایی که بظاهر ما جلوه حقیقت دارند واقعاً حقیقت نباشد، چه با محک عقل و خرد «بنوان واقعیات را تشخیص داد: کسانیکه تبروی و پیشانی شان صعب می شود برای جبران شرف دیده بینیک متولی میگردند، اما کسیکه دچار تبیر کی عقل است با اینکه نیتواند آن تبیر کی را دفع کند و از مر طرف ساختن آن بایستی بیاطن توجه نمود و متعجب و تحلیل نش پرداخت.

دیهمان شیوه نایسنده، منافعه و بحث کند؛ او در واقع نظرش کشف حقیقت نیست، بلکه مبخواهد در زمینه منافعه، چیز گی و ذہر دستی و داشت خوبش را با ثبات بر سامد.

برای نکه بمرتبه خودشناسی بر سیم نخست لازم است حقائق را از مجرای صحیح کشف کرده و بصحت درست آن اینان کامل حاصل نمایم، با این ترقوه بهتر بحقیقت مطلب هر سیم تابو سیله جمال خشک، عقد اساسی ما باید در درک واقعیات این باشد که نسبت داده وری که از کم و کم آن اضلاع نداریم و بطور سراسمه فهمدهایم اذصورت ایهام و پیچیدگی خارج ساخته و بطور عریان درک کنیم چند آزاد مرد کسی است که حقیقت او را آزاد کرده باشد.

آزاد زیانهای خود در سیاری انشلون و موادر زندگی حکمفرمای خواهد شد که با توجه بآن قابل پیشریاده با این آزاد روحی با جذبیت هر

و تسدیل می کنند که این عمان دوست عرب زیارت.

آیا اگر خاطرات و معتبرات بحائمه یک لقر انسان بسورت پرسند، همان دو آید و غر کدام تخت شماره مخصوص دریک هر کسر از دیگر یاریکانی شود و سهانه افراد مأمور مسیدگی و تلقیم آنها باشند هر گز قدرت دارند به این سرتیل پرسند و گز پرسند و احشر مازند.

این است «معجزه عجیب دستگاه حائله».

(بقیه دارد)

پیش مفتر کرده در این ده... چنان
جادهها، خاطرهای، افراد و مسائل
برای ذهن و حافظه، طرح شاه
و در آن با ایگانی گردیده است. با اینکه
عجیبترین سایگانی در خانه را میکوبند تا در را باز
من کنیم و چشمما بصورت اوسی انداد
و این شناسیم و فریادشادی بره می کشیم
اما همیانیست جمله «او را

بقیه از صفحه ۶۸ می شناسیم » یعنی چه؟ یعنی در
یک لحظه برق آما عکسی را که
بوسیله چشم هم بینیم با عکسی که
از او در میان ملبوتها عکس دیگر
در حافظه نگهداری شده، تطبیق گرده